

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/1053/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122298412
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danica Horská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122298412.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 92122 Piešťany, IČO: 36234176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 91101 Trenčín, IČO: 47234679, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXXXX E. D., o vymoženie: 566,63 Eur s prísl., v exekúcii vedenej u súdneho exekútora JUDr. Paula Miššíkovej, Pod Katrušou 13, 94905 Nitra, IČO: 45361959, pod sp. zn. 400EX 413/22, o opakovanom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, ako v poradí treťom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.11.2023, takto

rozhodol:

I. Súd opakovaný návrh povinnej na zastavenie exekúcie, ako v poradí tretí návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 13.11.2023 **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému sa voči povinnej priznáva nárok na náhradu trov konania v súvislosti s opakovaným návrhom povinnej na zastavenie exekúcie, ako v poradí treťom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.11.2023 vo výške: 37,95 Eur (vrátane DPH), ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe osobitného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Povinnej sa voči oprávnenému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v súvislosti s opakovaným, v poradí tretím návrhom povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 13.11.2023.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 21.04.2022 domáhal od povinného vymoženiu 566,63 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulov: 1. Rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 14.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2020 a vykonateľnosť dňa 08.12.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.11.2020, č.k. 25CoCsp/21/2020-268, Uznesenie Okresného súdu Levice, sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 01.02.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.02.2022 a vykonateľnosť dňa 14.02.2022.

2. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Paula Miššíkovej, Pod Katrušou 13, 94905 Nitra, IČO: 45361959, poverením zo dňa 03.05.2022, ktorý vedie exekúciu pod spisovou značkou 400EX 413/22.

3. Povinná podala súdnemu exekútorovi prvý návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022 (žaloba o zastavenie exekúcie), o ktorej rozhodol Okresný súd Banská Bystrica Uznesením sp.zn. 7Ek/1053/2022, zo dňa 13.12.2022 tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), proti ktorému podala povinná sťažnosť zo dňa 04.01.2023, o ktorej rozhodol Okresný súd Banská Bystrica ako sťažnostný súd Uznesením o sťažnosti sp.zn. 7Ek/1053/2022, zo dňa 20.04.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2023, pričom sťažnosť povinnej bola zamietnutá (ďalej aj „uznesenie o sťažnosti“). Napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením o sťažnosti rovnako dňa 26.04.2023.

4. Povinná podala opakovanú žalobu o zastavenie exekúcie č. 400EX 413/22, zo dňa 09.05.2023 súčasne s námietkami proti trovám predmetnej exekúcie, o ktorej súd rozhodol Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 7Ek/1053/2022, zo dňa 11.10.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.11.2023. Súd opakovaný návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 09.05.2023 zamietol (výrok I.), oprávnenému a ani povinnej nárok na náhradu trov konania v súvislosti s opakovaným návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok II., výrok III.), ďalej len „uznesenie o opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 09.05.2023“.

5. Povinná následne podala súdnemu exekútorovi v poradí tretí návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 13.11.2023, označený ako „žaloba o zastavenie exekúcie č. 400 EX 413/22“, súčasťou sú námietky proti trovám exekúcie č. 400EX 413/22 a žaloba na ochranu práv spotrebiteľa. Povinná znovu výslovne tvrdí, že podáva opakovanú žalobu o zastavenie exekúcie. Znovu namieta nemajetnosť, neprípustnosť exekúcie a rozpor s Ústavou SR, újinným právom, boli jej odňaté ústavné práva v právnej veci nekorektného oprávneného - dodávateľa. Žiada exekúciu ako neprípustnú zastaviť, sumu 566,63 Eur požaduje exekútor neprehľadne, nejasne a nepreukázane až vo výške 1.671,17 Eur (pozn. súdu: predtým namietala sumu 1.437,93 Eur). Pohľadávku považuje za spornú čo do dôvodu a výšky, exekučný titul nie je spôsobilý pre exekúciu, z opatrnosti uplatňuje aj námietku premlčania. Nárok oprávneného popiera v celom rozsahu, k čomu uvádza vlastné skutkové okolnosti, rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn.5Cdo/232/12 ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 174/02 a zo dňa 24.02.2011 č.k. IV.ÚS 55/11-19. Ak súd predmetnú exekúciu nezastaví, navrhuje splatenie oprávnenej pohľadávky v mesačných splátkach po 30,00 Eur (pozn. súdu, predtým navrhovala sumu: 25,- Eur) až do celkového splatenia, v súlade s platnou právnou úpravou, s Ústavou SR a zákonom č.40/1964 Z. z. Občianskym zákonníkom (OZ), zvlášť podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach v nich podľa § 53, k tomu aj iné spotrebiteľa chrániace ustanovenia; Smernica Rady č.93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade so zákonmi účinnými v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy, teda so zákonom č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 3 ods. 3 uvedeného zákona, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 4 ods. 2, predávajúci (v tejto veci veriteľ) nesmie: a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, b) upierať spotrebiteľovi práva, c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Oprávnený je podľa povinnej „verejne známy finančný úžerník“, ktorý konal aj v čase podpisu zmluvného vzťahu s povinnou v rozpore so zákonmi SR a EÚ. Tiež je verejne označovaný ako „viacnásobný finančný podvodník“, ktorý cielene koná proti spotrebiteľom SR a preukázateľne oklamal aj povinnú. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže: a) súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, b) súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, c) súd neurčil, či je zmluva platná alebo nie, d) súd nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, e) súd nezistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, f) súd neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, g) súd nepreskúmal „ex off“ zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Súd je zo zákona povinný „ex off“ skúmať dôvody exekúcie, skúmať samotný exekučný titul, ako aj skúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Nik nemá právo odňať povinnej ústavné právo na súdnu a inú právnú ochranu tak ako je v čl. 46, 47, 48 Ústavy SR a toto právo nemá ani súd. Podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR: 1 .Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. 2) Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 Ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/94). Obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto („každý“) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08). Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a účastníkovi konania boli porušené a odňaté ústavné práva, bola odňatá možnosť konať pred súdom, bolo porušené ústavné

právo, aby sa vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v prítomnosti povinného a aby sa dalo vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Nasledujú znovu dôvody už uvedené v písm. a) až g). Je sporné či príslušný súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a teda pri preskúmaní mal a mohol zistiť súd rozpor so zákonom, pretože podľa úijného práva a v súlade s Ústavou SR, súd preskúmava zákonnosť exekúcie, ktorá v tomto prípade bola na ujmu práv a slobôd občanov čím bola odňatá ústavná možnosť konať pred súdom. V zmysle Exekučného poriadku je súd povinný „ex offa“ skúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Rozhodnutie súdu je zjavne nezákonné a predpokladajúce svojvôľu. Súd úplne odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a Súdneho dvora EÚ, keď v rozpore s Ústavou SR, medzinárodnými dohovormi, judikatúrou EU priznal žalobcovi aj plnenie, ktoré mu zo zákona neprináleží. Povinná uvádza odôvodnenie a skutkové okolnosti tak, že spotrebiteľská zmluva podľa ktorej bola povinnej poskytnutá pôžička / úver je teda zmluvou spotrebiteľskou a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Spotrebiteľ nie je neprijateľnými zmluvnými podmienkami viazaný. Dodávateľ - oprávnený spôsobil neplatné právne úkony. Z neplatného právneho úkonu nevzniknú platné právne účinky. Dodávateľ (veriteľ, oprávnený) predložil na podpis formulárovú, vopred pripravenú, typovú zmluvu, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a Zmluvu musel podpísať ako celok jedným podpisom a ktorej obsah bol pripravený jednoznačne v neprospech spotrebiteľa ale najmä ide o zmluvu v rozpore so zákonom z ktorej si oprávnený odvodzuje svoj nárok. Pri uzatváraní zmluvy dodávateľ (oprávnený) použil nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky - neprimerane vysoká odplata v rozpore s dobrými mravmi odôvodňujúca úžeru, neprimerane vysoké sankcie, poplatok za poskytnutie úveru, nečitateľné obchodné podmienky o čom sa spotrebiteľ dozvedel až teraz. Podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (čl. 3 ods. 2), podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy Smernice Rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993, nekalá podmienka uvedená v článku 3 smernice je okrem iných aj požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú kompenzáciu. Podľa § 39 zákona č.40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“): „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“ Podľa § 53d OZ „Spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.“ Konanie dodávateľa (oprávneného) bolo účelové, nakoľko pri poskytnutí úveru ako spotrebiteľovi by sa na spotrebiteľa vzťahovala ochrana patriaca spotrebiteľom, či už podľa Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch, alebo Zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda účelom konania dodávateľa bolo znemožniť dosiahnutie ochrany spotrebiteľa pri spotrebiteľskom úvere. Dodávateľ použil nekalé obchodné praktiky tým, že neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol ním vopred pripravený bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah, nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, nedbal na zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa. Najvyšší súd SR (napr. rozhodnutie sp. zn. 1 Cdo 57/2005, zo dňa 01.07.2010, 5 Cdo 26/2011, zo dňa 26.04.2012) vyslovil názor, že v súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej finančnej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Zároveň je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu primeranú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu (Krajský súd Prešov, sp. zn. 19Co/44/2014}. Krajský súd Košice v rozsudku sp. zn. 8CoE/64/2012 uvádza: „Odvolací súd na základe odvolania oprávnenej preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol, ak podľa §57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku zastavil exekúciu, pretože povinný nemá žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok, ani príjem, ktorý by mohol byť predmetom výkonu exekúcie. Odvolací súd poukazuje na to, že takto zistenú nemajetnosť povinného, resp. skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Exekučný poriadok predpokladá ako dôvod pre zastavenie exekúcie (§57 ods. 1 písm.

h/) a prípadné nadobudnutie majetku alebo príjmu povinným v budúcnosti, ktoré nie je podložené relevantnými zisteniami, nezakladá dôvod pre nerešpektovanie tohto ustanovenia. Úvahy o budúcom možnom zlepšení majetkových pomerov povinného, či možného uspokojenia pohľadávky oprávnenej zo mzdy povinného, ktorú by mohol poberať, ak sa v budúcnosti zamestná, nemajú žiadne reálne opodstatnenie v zistených osobných a majetkových pomeroch povinného a preto sú pre rozhodnutie v danej veci bez právneho významu.“ Povinná opakovane podáva námietky proti trovám exekúcie a príslušenstvu, z dôvodov, že nie je v súlade s únijným právom upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie čo spôsobuje dôvodnú obavu nátlaku a hrubého nátlaku. Nie sú preukázané skutočné náklady a teda skutočné výšky výdavkov uvedené v upovedomení o začatí exekúcie. V Exekučnom príkaze ktorý zaslal súdny exekútor nie je zo strany súdneho exekútora preukázateľné a ani uvedené, z čoho trovy exekúcie ktoré si uplatňuje pozostávajú, nakoľko v exekučnom konaní, ktoré voči povinným vedie, urobil úkony neodôvodňujúce takúto výšku trov exekúcie. Náhrada hotových výdavkov musí mať pre účastníka jednoznačný a preskúmateľný základ v upovedomení súdneho exekútora, preto je súd povinný výšku náhrady preskúmať aj z úradnej povinnosti v súlade s únijným právom a judikatúrou Európskeho súdu z dôvodu (pozn. súdu: dôvody nie sú uvedené). V upovedomení o začatí exekúcie ako ani v exekučnom príkaze súdneho exekútora nie sú preukázané skutočné náklady a teda skutočné výšky výdavkov. Náhrada hotových výdavkov musí mať pre účastníka jednoznačný a preskúmateľný základ v upovedomení súdneho exekútora, preto žiada súd, aby výšku náhrady preskúmal aj z úradnej povinnosti v súlade s únijným právom a judikatúrou Európskeho súdu z dôvodu, či nedošlo k zneužitiu právomoci verejného činiteľa. Upozornenie súdneho exekútora, že ak povinný dlh nesplní do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie je v rozpore so zákonom. Povinná žiada, aby po preskúmaní uvedených skutočností a dôkazov v tomto konaní o zastavenie exekúcie a o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ochranu práv spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv, zrušil (pozn. súdu: povinná neuvádza čo sa má zrušiť) ako nedôvodný a pre rozpor so zákonom, rozpor sústavou Slovenskej republiky a únijným právom. Povinná žiada o zastavenie exekúcie v súlade so zásadou právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Oprávnený je povinný nahradiť trovy konania. Ako dodatočné požiadavky, resp. námietky, povinná opakovane uvádza, že žiada súd aj exekútora o doručovanie vyjadrenia alebo podania týkajúceho sa veci ešte pred rozhodnutím vo veci podľa čl. 9 zákona č. 160/2015 Z. z. a § 374 ods. 3 cit. zákona. Spotrebiteľ nie je povinný strpieť nedostatky v právnom poriadku SR, procesné chyby právnikov, súdnych exekútorov a ochrancov úžerníkov. Má právo na spravodlivé prejednanie veci v súlade s Ústavou SR a únijným právom (ďalej len „opakovaný návrh na zastavenie exekúcie, tretí návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 13.11.2023“).

6. K opakovanému, v poradí tretiemu návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.11.2023 podal vyjadrenie oprávnený dňa 18.12.2023. Z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti, resp. výške nároku oprávneného. V danom prípade sa exekúcia vykonáva na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - predmetného exekučného titulu. Konajúci súd tým že vydal rozhodnutie, aplikoval právo, ktoré poznal a bol si vedomý účinkov vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Povinná tým, že nepodala opravný prostriedok, nevyužila svoju obranu proti uplatnenému nároku, ktorú sa snaží využiť v tomto exekučnom konaní. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie namieta také skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie súdu ktoré je exekučným titulom, je to procesný prostriedok, ktorým možno začať konanie o prípustnosť exekúcie. Povinná nepredložila žiadne relevantné doklady preukazujúce nevykonateľnosť exekučného titulu. Exekučný súd je exekučným titulom viazaný. Domáhať sa nápravy v prípade porušenia práv účastníka konania, nesprávne zisteného skutkového stavu, či právneho posúdenia, možno využitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov v pôvodnom konaní, nie v exekučnom konaní. Vzhľadom na to, že povinná neuhradila celú vymáhanú pohľadávku oprávneného priznanú exekučným titulom, podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie bolo začaté oprávnene. Povinná sa mala určitými uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní, avšak v tomto konaní zostala nečinná. Exekučný súd nemá právomoc rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a teda ani preskúmať konanie, ktoré mu predchádzalo na všeobecnom súde povinného. Povinná nevyužila možnosť opravného prostriedku, rozhodnutie - exekučný titul sa preto stalo právoplatným a vykonateľným, a teda je vecou rozhodnutou (res iudicata). Podľa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.05.2018, sp.zn.17CoE/52/2018: exekučný súd však nie je príslušný zaoberať sa takýmito skutočnosťami, a teda skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu s tým, že obsahom tohto

rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú." Procesný inštitút zastavenia exekúcie má byť výsledkom porušenia ktoréhokoľvek z princípov exekučného konania (na základe dôvodov výslovne uvedených v zákone) a nie výsledkom zmeškanej procesnej obrany povinnej v základnom konaní, a teda pokiaľ povinná chce zmeniť právoplatné rozhodnutie súdu s ohľadom na údajnú nesprávnu interpretáciu hmotného práva, tak potom musí využiť mimoriadny opravný prostriedok civilného procesného práva. Oprávnený preto žiada súd, aby návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol a zároveň priznal trovy exekúcie oprávnenému v exekučnom konaní vo výške: 37,95 Eur (ďalej len „vyjadrenie oprávneného zo dňa 18.12.2023“).

7. Súdny exekútor postúpil súdu opakovaný, v poradí tretí návrh na zastavenie exekúcie aj s prílohami podaním zo dňa 29.06.2024 (§ 61k ods. 5 Exekučného poriadku).

8. Podľa § 45 ods.1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinný od 01.04.2023 (§ 243p; ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

9. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečo sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

10. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

12. Podľa § 61k ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok, ak ide o návrh na zastavenie exekúcie podľa odseku 3,

13. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

14. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

15. Súd na úvod uvádza, že pre posúdenie opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie vychádzal z prechodných ustanovení § 243p ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom od 01. apríla 2023 sa použije tento zákon účinný od 01. apríla 2023.

16. K dôvodom opakovaného - tretieho návrhu na zastavenie exekúcie súd znovu uvádza, že ako exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno (dôkazná povinnosť) ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie musí byť riadne odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť, len takýto návrh má odkladný účinok.

17. Ako je už v úvode tohto uznesenia spomenuté, povinná podala návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022 (žalobu o zastavenie exekúcie; ďalej „prvý návrh na zastavenie exekúcie“), o ktorom rozhodol Okresný súd Banská Bystrica napadnutým uznesením (sp. zn. 7Ek/1053/2022 zo dňa 13.12.2022) tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol a na základe sťažnosti povinnej proti napadnutému uzneseniu rozhodol Okresný súd Banská Bystrica uznesením o sťažnosti (sp. zn. 7Ek/1053/2022 zo dňa 20.04.2023) tak, že sťažnosť povinnej zamietol.

18. Tiež je uvedené, že povinná podala opakovanú žalobu o zastavenie exekúcie č. 400EX 413/22, zo dňa 09.05.2023 súčasne s námietkami proti trovám predmetnej exekúcie, o ktorej súd rozhodol Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 7Ek/1053/2022, zo dňa 11.10.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.11.2023. Súd opakovaný návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 09.05.2023 zamietol (výrok I.), oprávnenému a ani povinnej nárok na náhradu trov konania v súvislosti s opakovaným návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok II. a výrok III.), ďalej len „uznesenie o opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 09.05.2023“.

19. Súd konštatuje, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 13.11.2023 je v poradí ďalším - tretím návrhom na zastavenie exekúcie v predmetnej veci, pričom podľa obsahu tohto ďalšieho návrhu povinnej má súd za to, že sa jedná o taký návrh, ktorý obsahuje rovnaké dôvody, ako bolo v prechádzajúcich návrhoch na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022 a 09.05.2023, preto súd vyhodnotil, že sa znovu jedná o opakovaný návrh na zastavenie exekúcie, ktorú skutočnosť znovu, aj napriek predchádzajúcim konštatovaniam súdu, zdôrazňuje aj sama povinná. Súd preto posúdil takýto opakovaný návrh na zastavenie exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, teda či obsahuje skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie, pričom ani takýto opakovaný - tretí návrh na zastavenie exekúcie odkladný účinok nemá. Súd skonštatoval, že povinná neuvádza nijaké skutočnosti (nové skutočnosti), ktoré by nastali po podaní predchádzajúcich návrhov na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022 a 09.05.2023. Opakovane sa uvádzajú rovnaké dôvody, ktoré už povinná uviedla v týchto predchádzajúcich návrhoch na zastavenie exekúcie a ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, namieta nemajetnosť, pohľadávku čo do dôvodu a výšky, neprijateľné zmluvné podmienky a rozpor s újinným právom a s dobrými mravmi, uvádza jednotlivé ustanovenia Ústavy SR a právnych predpisov, namieta neprihliadnutie na predpisy na ochranu spotrebiteľa, znovu aj neprehľadnosť a nepreukázanie trov exekúcie uvedených v Upovedomení o začatí exekúcie. Súd v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku má za to, že povinná v opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie nemôže namietať skutočnosti, ktoré nastali pred podaním predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie (vôbec nie také, ktoré nastali pred vydaním samotného exekučného titulu), preto sa exekučný súd opakovane týmito skutočnosťami zaoberať nebude. Exekučný súd poukazuje v plnom rozsahu na obsah už vydaných uznesení, ktorými povinná disponuje a v ktorých sa súd aj v rámci podanej sťažnosti povinnej náležite zaoberal námietkami povinnej. Uznesenie o sťažnosti nadobudlo právoplatnosť. Súd má za to, že povinná podaním opakovaného - tretieho návrhu na zastavenie exekúcie opakovane odignorovala už predchádzajúce súdne rozhodnutia s náležitým odôvodnením. Uvedené sa týka aj námietky povinnej o neprehľadnosti trov exekúcie, ku ktorej námietke sa znovu uvádza to, že exekučný súd už zaujal stanovisko v napadnutom uznesení s tým, že na základe osobitného prípisu súdu zo dňa 14.12.2022, súdny exekútor vypracoval opravené znenie Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 29.04.2023, kde súdny exekútor uviedol zrozumiteľne položky, z ktorých pozostáva vymáhaný nárok, ako aj zrozumiteľne uviedol trovy súdneho exekútora v prípade, že povinný splní vymáhanú povinnosť do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ďalej v prípade, že povinný splní vymáhanú povinnosť po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a to aj s uvedením zákonného ustanovenia podľa ktorého súdny exekútor postupuje: § 61 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (právna úprava

trov exekúcie a odôvodnenie postupu exekútora boli uvedené už v napadnutom uznesení). Povinná si musí byť vedomá, že pretrvávaním exekúcie sa navyšujú trovy súdneho exekútora, čo aj ustanovenie § 61a Exekučného poriadku v prípade vydania upovedomenia o začatí exekúcie predpokladá.

20. Súd v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia v spojení s uznesením o sťažnosti, ako aj na následné uznesenie o opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 09.05.2023, preto sa opakovane, už tretíkrát uvedenými rovnakými dôvodmi zastavenia exekúcie zaoberať nebude.

21. Súd len znovu pripomína, že pokiaľ ide o procesné a skutkové okolnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, resp. sa týkajú vydania exekučného titulu (postup súdu, ktorý vydal exekučný titul, konanie účastníkov konania, uzatváranie zmlúv a pod.), tieto ani nemôžu byť predmetom skúmania na základe návrhu na zastavenie exekúcie. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR, kde v náleze pod sp. zn. III ÚS 41/2011-31 vyslovil: „...Súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal“ (napr. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II 39Er/1855/2016 z 05.08.2016). Okolnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu sa môžu uplatniť v základnom konaní, nie vo vykonávacom konaní. V exekučnom konaní sa poskytuje ochrana judikovanému právu. V opačnom prípade by exekučný súd pôsobil ako súd tretej inštancie (konajúci o opravnom prostriedku), uvedené skutočnosti exekučný súd nie je oprávnený skúmať a tieto ani nemôžu byť namietané v návrhu na zastavenie exekúcie, súd sa v tomto smere stotožnil s vyjadrením oprávneného.

22. K námietke premlčania v zmysle opakovaného návrhu – tretieho návrhu na zastavenie exekúcie súd znovu rovnako, ako už bolo uvedené v napadnutom uznesení v spojení s uznesením o sťažnosti uvádza, že otázku premlčania je možné v rámci exekučného konania (v období po vydaní exekučného titulu ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie) posúdiť v danom prípade v rozsahu podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), ktoré hovorí: ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia: úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka: ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. Vychádzajúc teda z exekučných titulov, podľa ktorých sa malo plniť, resp. ktoré nadobudli vykonateľnosť nasledovne: Rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 14.01.2020, vykonateľný dňa 08.12.2020 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.11.2020, č.k. 25CoCsp/21/2020-268) a Uznesenie Okresného súdu Levice, sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 01.02.2021, vykonateľné dňa 14.02.2022, navrhovateľ uplatnil svoje právo (včítane úrokov) na súde podaním predmetného návrhu na vykonanie exekúcie dňa 21.04.2022, teda v lehote 10 rokov odo dňa, kedy sa malo podľa uvedených rozhodnutí plniť (kedy sa stali vykonateľné) a navrhovateľ v konaní riadne pokračuje, čo má za následok, že premlčacia doba od uplatnenia práva neplynie. Súd preto konštatuje, že v danom prípade k premlčaniu nároku navrhovateľa nedošlo a táto námietka nie je dôvodná. Povinná v opakovanom - treťom návrhu na zastavenie exekúcie v rámci námietky premlčania neuviedla nijaké nové skutočnosti.

23. K námietke nemajetnosti povinnej sa už súd vyjadril v uznesení o opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 09.05.2023. Je potrebné nielen preukázať aktuálneho nedostatku majetku, ale aj zistenie, že ide o dlhodobý, prípadne trvalý stav a nie je predpoklad nadobudnutia majetku v budúcnosti, ktoré skutočnosti posudzuje súdny exekútor a nie súd. Predčasné zastavenie exekúcie by upieralo oprávnenému právu na uplatnenie svojho ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ktorého súčasťou je aj nútený výkon súdnych, či iných rozhodnutí“.

24. O možnosti platenia dlhu v splátkach hovorí § 61g Exekučného poriadku s tým, že žiadosť povinnej o splátky posudzuje súdny exekútor, nie súd.

25. Súd má riadne doložený vykonateľný exekučný titul v súlade s § 45 Exekučného poriadku, v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnej a povinná, ktorý je zviazaný k povinnosti. Povinná dobrovoľne určenú povinnosť nesplnila, najmä teda nepreukázala úhradu vymáhanej pohľadávky a nijako neosvedčila, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, či zmenený (ani v rámci odvolacieho konania), čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu.

26. Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až e) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti, spôsobili zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné (nejde o cudzí exekučný titul), nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu.

27. Z uvedených dôvodov súd opakovaný návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3, prvá veta Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

28. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti návrhom povinného a zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

29. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

31. Podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška o odmenách advokátov“), ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je (okrem iného): do 165,97 eura....16,60 eura...

32. Podľa § 13a ods. 2 Vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,

33. Podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky o odmenách advokátov, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

34. Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky o odmenách advokátov, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.5a).

35. Oprávnený bol v rámci posudzovania opakovaného - tretieho návrhu na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu úspešný (100%). Požadoval nárok na trovy exekúcie v exekučnom konaní vo výške 37,95 Eur. Súd priznal v zmysle uvedených právnych ustanovení oprávnenému nárok za jeden úkon právnej služby: vyjadrenie oprávneného k tretiemu návrhu na zastavenie exekúcie – vyjadrenie zo dňa 18.12.2023, podľa Vyhl. č. 655/2004 Z.z. z výpočtového základu: 566,63 eur (istina bez príslušenstva),

a to v polovičnej sadzbe (§13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky): 19,09 Eur, + režijný paušál (rok 2024, § 16 ods. 3 Vyhlášky): 13,73 Eur + DPH 20% (zo sumy: 32,82 Eur): 6,56 Eur, čo spolu predstavuje: 39,38 Eur (vrátane DPH). Nakoľko oprávnený uplatnil menej, súd priznal oprávnenému ním uplatnený nárok na odmenu za jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe: 37,95 Eur (vrátane DPH), tak ako je vo výroku II. tohto uznesenia.

36. Povinná podaním opakovaného - tretieho návrhu na zastavenie exekúcie úspešná nebola; požadovala aby trovy zaplatil oprávnený, ktoré nijako neodôvodnila a ani nevyčíslila. Za podanie samotného opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie povinná nijaké trovy výslovne nepožadovala. Súd preto trovy povinnej spojené s opakovaným návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal tak, ako je vo výroku III. tohto uznesenia.

37. Nakoľko exekúcia nie je zastavená, súd o trovách exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.